

Leena Meri ps

Kirjallinen kysymys urheilukilpailujen palkintojen ilmoittamisen ja verovelvollisuuden alarajasta

Eduskunnan puhemiehelle

Vuoden 2019 alusta tulorekisterin käyttöönoton myötä urheilukilpailujen järjestäjille tuli uusi velvoite — ilmoittaa Verohallinnolle ja merkitä tulorekisteriin kaikki muut paitsi "merkityksettömät" palkinnot. Verohallinnon ohjeen mukaan tällaisia palkintoja ovat pokaalit, mitalit, lippikset, karkkipussit ja kahvipaketit. Ilmoittamisvelvollisuus koskee siis muiden kuin ohjeessa sanottujen tavarapalkintojen ilmoittamista eikä vain rahapalkintoja. Veronalaisella palkinnolla ei ole rahamääräistä alarajaa.

Tämä tilanne aiheuttaa tavanomaisia urheilutapahtumia järjestävälle urheiluseuralle kohtuutonta byrokratiaa. Palkinnon jakajan on ilmoitettava palkinnosta tulorekisteriin ja sitä varten tarvitaan saajan henkilötunnus ja yhdistykselle myös Y-tunnus ja sähköinen väline ilmoituksen tekoa varten. Tämä aiheuttaa jo pienimuotoisessa urheilukilpailussa paljon hallinnollista murhetta, jos kilpailussa on esimerkiksi paljon eri sarjoja ja palkinnonsaajia. Jos palkinto on määrältään vaikka 100 euroa, niin fiskaalinen merkitys koko touhusta on vähäinen. Palkinnonsaajahan voi vähentää "tulostaan" osallistumismaksun ja matkakulut. Verokertymä lähenee nollaa ja onkin usein sitä, kun on kysymys junioritason urheilijasta. Samalla työllistetään turhaan myös Verohallintoa.

Siten olisi järkevintä määritellä joku alaraja, jonka ylittäviä palkintoja vasta katsotaan veronalaiseksi tuloksi eikä vain kahvipakettitasoiset palkinnot. Yleisesti urheilukilpailuissa palkintojen arvot tuskin nousisivatkaan yli muutaman sadan euron, joten myöskään merkittävää miinusta verokertymään ei pääse syntymään ja verovapaudella säästetään myös julkishallinnon työvoimakustannukset.

Siten urheilukilpailut saatetaan tasa-arvoiseen asemaan muun muassa opintojen ja taiteen harjoittamista varten annettavien stipendien kanssa, jotka voivat olla verovapaita. Kisapalkinnolla, vaikka se on arvoltaan pienehkö, voi olla merkitys jo siinä, että kilpailu ylipäättään kyetään järjestämään ja kilpailutavoitteinen urheilija saadaan osallistumaan tapahtumaan. Kilpaurheilun tuki varsin motivoituneella tasollakin on usein niin vaatimaton, että kilpailun kustannukset jäävät urheilijan tai mahdollisesti osallistujan seuran vastuulle. Verovapaudella ja ilmoitusvelvollisuuden poistolla selkiytettäisiin monille haitallista palkintoverotuksen tilaa.

Tulkinta-apua voisi hakea esimerkiksi lahjaverolaista, jossa määritellään, että samalta lahjansaa-jalta voi saada verovapaasti alle 5 000 euron lahjan kolmen vuoden välein.

Kirjallinen kysymys KK 72/2019 vp

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko asianomainen ministeri ryhtyä toimenpiteisiin urheilukilpailujen palkintojen järkevöittämiseksi niin, että järjestäjän byrokratia vähenee ja osallistujan on mahdollista saada arvokkaampia esinepalkintoja sekä rahapalkintoja kilpailusta esimerkiksi selkeään euromääräiseen rajaan saakka, joka vastaisi esimerkiksi lahjaverolain mukaisia rajoituksia?

Helsingissä 19.8.2019

Leena Meri ps